

[Arne Larsen.]

ber 1961, altså for snart 1½ år siden, fremsendes ansøgning til ministeriet for offentlige arbejder om tilladelse til at iværksætte inddæmningen, som i parentes bemærket ikke kommer til at koste stat eller kommune en eneste øre, men endnu er der ikke givet nogen tilladelse, trods det at Avedøreudvalget, Industrirådet og Glostrup kommune har presset på for at få en redegørelse. Det er blevet klart for udvalget, at ministeriet lagde stor vægt på, at forholdet til de private grundejere var helt i orden, og med en kendt jurist som medlem fik man tilsagn fra næsten alle grundejere i Avedøre om, at de ikke ville modsætte sig inddæmningen, hvis de kunne få 2 gange ejendoms skylden for deres grunde. Undtaget herfra var blot nogle ganske få medlemmer af en grundejerforening, der så har fået tilbudt andre løsninger.

Foruden boliger må det dog være erhvervs mulighederne, vi må se på, og det er da, forekommer det mig, svært at forstå, hvorfor der ikke for længst af ministeriet for offentlige arbejder er givet den nødvendige inddæmningstilladelse. Direktør Masted, Dansk Arbejdes Københavnsudvalg, udtalte på årsmødet — hvis jeg må have lov at bringe et citat af denne tale —:

„I øvrigt ligger der på folketingets bord nogle forslag til nye jordlove, og selv om de er udformet under den forudsætning, at Danmark blev medlem af fællesmarkedet — et spørgsmål, der jo nu er udskudt — tror jeg, at nogle af forslagene alligevel bør nyde fremme. Det gælder specielt forslaget om, at kommuner til almindelig byudvikling, herunder industriplacering, fremtidig skal kunne ekspropriere arealer af beskeden størrelse, som måtte stå i vejen for større byudviklingsplaner. Selv om dette forslag ikke skulle blive vedtaget i folketinget, må man forvente, at det princip, som her er knæsat, vil kunne bevæge minister Lindberg til at træffe en afgørelse, så inddæmningsarbejdet kan påbegyndes i indeværende år.“

Jeg vil tilslutte mig disse forhåbninger og ønsker og håber, at den højtærede minister for offentlige arbejder vil mødekomme dette meget snart.

Mit parti har flere gange efterlyst en sam-

let planlægning, erhvervsmæssig, trafikmæssig, bymæssig, en planlægning af de grønne områder, så vi fik sommerhusbyggeriet placeret rigtigt og udlagt rekreative områder af en sådan størrelsesorden, at befolkningen fik gode muligheder for at nyde naturen og fik adgang til skov og strand og ikke blev stængt ude herfra af en omsiggribende planløshed.

Vi finder, at det er noget fundamentalt, at disse ting bringes i orden, og at man når frem til en samlet fysisk planlægning for hele landet og en løsning af hele dette problemkompleks. Jeg ved udmærket godt, at det er et stort og besværligt arbejde, men det må i gang, og det må i gang hurtigt, og der må ofres penge og kræfter og det nødvendige mandskab på denne planlægning, for det haster.

I juni 1961 nedsatte regeringen landsplanudvalget. Indtil nu har dette landsplanvalg fremsat forslag til en zoneplan for hele landet, der for tiden er til høring hos de forskellige instanser og myndigheder, men det går for langsomt, for udviklingen skrider hastigt. Der må sættes endnu mere ind på en landsplanmæssig løsning af alle de problemer, jeg har nævnt, og der må ske en koordinering af bestræbelserne. Hvad nytter det, at et landsplanudvalg laver store og smukke planer for en helhedsløsning, hvis så f. eks. ministeriet for offentlige arbejder planlægger trafiklinjer, som er i modstrid med en landsplan, eller hvis man i handelsministeriet arbejder med egnsudvikling i et område, som også viser sig at være i modstrid med en landsplan? Ja, der kunne nævnes flere sådanne tænkte eksempler i den forbindelse.

Konkret mener vi, at der må skabes et koordinerende organ, som samordner og sammenarbejder alle ønskerne for den fremtidige udvikling på alle disse områder. Egentlig burde vi vel have et planlægningsministerium, som havde til opgave at tage sig af disse ting, eller også burde landsplanlægningen, den fysiske, underlægges et bestemt ministerium, hvor de øvrige ministerier havde pligt til at få deres projekter for den kommende udvikling godkendt og indpasset i en landsplanmæssig helhedsløsning. Jeg ved ikke, hvor stort et personale landsplanudvalget råder over, men jeg tror ikke, det er noget stort antal; i alle tilfælde burde